

dosarul nr. 3ra-816/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (I. Păduraru)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Ion Druță

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Craveț Alexandr,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de Craveț Alexandr împotriva Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” și
Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 16 cu privire la
contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de Craveț Alexandr și a fost menținută hotărârea din
18 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă

La 19 mai 2017 Craveț Alexandr a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” și Întreprinderii Municipale de
Gestionare a Fondului Locativ nr. 16 cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că o perioadă îndelungată SA
„Termocom”, SA „Termoelectrica” și ÎMGFL nr. 16 nu a prestat serviciile
comunale corespunzător obligațiilor contractuale.

A menționat în acest sens că temperatura aerului în încăpere era de 18-20
grade celsius, iar apa caldă lipsea. A menționat că deși administrația SA
„Termocom” a fost înștiințată referitor la încălcările admise, nu au fost întreprinse
măsuri în vederea remedierii neajunsurilor, făcând trimitere la actele din
15.02.2005, 22.11.2005, 31.12.2007, 12.01.2009, 12.01.2009, 26.01.2010.

În opinia reclamantului nu urmează să achite facturile eliberate de SA
„Termoelectrica” și ÎMGFL nr. 16, în condițiile în care acestea nu -și onorează
obligațiile contractuale în modul corespunzător.

A relatat că la 03.03.2017 a adresat SA „Termoelectrica” și ÎMGFL nr. 16
cerere prealabilă, prin care a solicitat executarea obligațiilor contractuale prin
furnizarea energiei termice și a apei calde și efectuarea recalculării pentru serviciile
comunale potrivit hotărârii din 14 noiembrie 2012 a Judecătoriei Buiucani, mun.
Chișinău.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor Craveț Alexandr a menționat că până în prezent nu este încheiat un contract cu SA „Termoelectrica” sau ÎMGFL nr. 16 privind prestarea serviciilor comunale, iar serviciile directe nu au survenit și nu există. Corespunzător, în lipsa obligațiilor, facturile eliberate de SA „Termocom” sau ÎMGFL nr. 16 nu au valoare și necesită a fi anulate.

A solicitat reclamantul anularea facturii de plată privind consumatorul Craveț Alexandr, anularea facturii de plată nr. 132740838; obligarea SA „Termocom” de a încheia contract privind furnizarea energiei termice și a apei calde cu consumatorul Craveț Alexandr pentru sezonul de încălzire 2018; obligarea SA „Termoelectrica” și ÎMGFL nr. 16 de a presta serviciile comunale corespunzător cerințelor normelor sanitare; obligarea de a presta serviciul de apă caldă în corespundere cu proiectul actelor; obligarea de a nu admite indicarea datelor privind diferența consumului de apă conform contorului pentru casă, cu anularea sumei indicate anterior în mărime de 1238,09 lei; anularea și excluderea din factura de plată a datoriilor pentru serviciile comunale în sumă de 11504,49 de lei pentru luna aprilie în legătură cu neexecutarea necorespunzătoare și ținând cont de termenul de prescripție prevăzut de art. 267 Cod civil, hotărârea Curții Supreme de Justiție din 14 septembrie 2005; anularea și excluderea din facturile de plată a datoriilor pentru serviciile comunale în mărime de 23 693,19 lei pentru luna august 2012 în legătură cu executarea necorespunzătoare și ținând cont de termenul de prescripție prevăzut de art. 267 Cod civil și hotărârea din 03 septembrie 2012 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, anularea și excluderea din facturile de plată a datoriei pentru serviciile comunale în sumă de 2 808,23 de lei în legătură cu executarea necorespunzătoare și ținând cont de termenul de prescripție prevăzut de art. 267 Cod civil, hotărârea din 14 noiembrie 2012 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău; excluderea unității tehnico-sanitare cu suprafața de 3,6 m. p. din întreaga suprafață a apartamentului în mărime de 62,3 m. p.; obligarea SA „Termoelectrica” și ÎMGFL nr. 16 de a indica în facturi sumele cu excluderea suprafeței unității tehnico-sanitare, reieșind din suprafața apartamentului de 58,7 m. p. corespunzător hotărârii din 14 noiembrie 2012 a Judecătoriei Buiucani; încasarea prejudiciului moral de la SA „Termoelectrica” – 500 000 de lei și de la ÎMGFL nr. 16 – 100 000 de lei.

Prin hotărârea din 18 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea a fost respinsă.

Craveț Alexandr a declarat apel împotriva hotărârii din 18 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Craveț Alexandr și a fost menținută hotărârea din 18 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Instanța de apel a apreciat netemeinicia pretenției cu privire la anularea datoriei pe motivul prestării necorespunzătoare a serviciului. Or, nerespectarea indicilor calitativi ai serviciului este temei pentru reducerea plății, dar nu pentru excluderea acesteia. În acest sens, din informația despre achitarea serviciilor locativ-comunale de către consumatorul Craveț Alexandr rezultă că pentru prestarea necalitativă a serviciului de livrare a energiei termice în unele luni pentru

apartamentul nr. 1 din str. N. Costin 65/3, mun. Chișinău au fost efectuate recalculări, fiind excluse careva sume.

Instanța de apel a respins argumentele reclamantului privind prescrierea plăților pretinse, invocând în acest sens că din informația cu privire la achitarea serviciilor locativ-comunale pentru perioada noiembrie 2007-aprilie 2017 se deduce că consumatorul a efectuat achitări pentru energia termică consumată, ultima achitare fiind efectuată în noiembrie 2015. În virtutea art. 586 alin. (1) Cod civil, sumele achitate au fost trecute în contul datoriilor mai vechi, astfel fiind întrerupt cursul prescripției extinctive.

Curtea de Apel Chișinău a găsit neîntemeiată și pretenția cu privire la calcularea plăților doar pentru suprafața de 58,7 mp. din apartament, cu excluderea suprafeței blocului sanitar de 3,6 m. p. și excluderea din facturile de plată a datoriei în mărime de 2808,23 de lei. Or, conform pct. 2 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19.02.2002, suprafața casei individuale, apartamentului/încăperii locuibile în cămin include camerele de locuit, bucătăria, toaleta, camera de baie, vestiarul, coridorul, alte încăperi auxiliare din interiorul casei individuale, apartamentului/încăperii locuibile în cămin. Iar, în conformitate cu pct. 10 din Regulament, plata pentru încălzire se calculează pentru un metru pătrat de suprafață încălzită a apartamentului/încăperii locuibile în cămin. Astfel, instanța de fond corect a conchis că stabilirea suprafeței încălzite se efectuează în modul prevăzut de lege, iar modificarea acesteia nu este de competența gestionarului fondului locativ.

Referitor la cerința privind obligarea SA „Termoelectrica” de a încheia contract de furnizare a energiei termice, instanța de apel a menționat că conform pct. 21 din Regulamentul cu privire la furnizarea și utilizarea energiei termice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 434 din 09.04.1998, la imobilele cu destinație de locuințe, contractul de furnizare se încheie cu asociația de locatari, iar în lipsa acesteia - cu persoana împuternicită, cu locatarii sau cu proprietarul, după caz. LÎn speță, între furnizorul SA „Termoelectrica” și gestionarul fondului locativ ÎMGFL nr. 16 a fost încheiat contract de furnizare a energiei termice. În baza acestui contract energia termică este livrată către blocul locativ. Factura unică de plată lunară este înaintată gestionarului fondului locativ pentru toată energia termică consumată de bloc, iar gestionarul fondului locativ repartizează cantitatea de energie termică consumată între consumatorii finali. În aceste condiții, încheierea unui contract nemijlocit între consumator și furnizor este imposibilă.

Din aceleași motive, instanța a respins și argumentul reclamantului cu privire la lipsa temeiurilor de încasare a datoriei din motivul inexistenței relațiilor contractuale.

Instanța de apel a respins cerința privind repararea prejudiciului moral pe motiv că este una accesorie celorlalte pretenții.

La 13 mai 2019 și ulterior la 31 mai 2019 Craveț Alexandr a depus recurs împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând

casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele pricinii. Au fost încălcate normele de drept material și procedural.

Examinând admisibilitatea recursului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul este depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității

recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Craveț Alexandr nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Craveț Alexandr nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 433 lit. a) al Cod de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Craveț Alexandr se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ion Druță

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru